

'blot foretrukket ikke på aktieområdet at lave om på den udformning, der anvendtes i april 1975. For selvfølgelig skal der – for eksempel for den situation, at regeringen ikke holder sit løfte – være en aktieafhændelseslempelsesregel i et forslag som det her foreliggende.

Til nr. 11

Mens spekulanter og ejendomshandlere, der beskattes efter statskattelovens § 5, ved deres avanceopgørelser kan fradrage kurstab ved prioritering, har østre landsret den 2. februar 1968 antaget, at som kapitalvindingsskattelovens § 7 A er formuleret, kan kurstab ikke fradrages ved kapitalvindingsskatteopgørelser. Med de lave obligationskurser, vi har haft i en årrække, betyder dette hyppigst, at der skal betales betydelige kapitalvindingsskattebeløb af fiktive avancer, hvorhos kapitalstærke sælgere begunstiges på bekostning af dem, der har været nødt til at prioritere. Selvfølgelig bør kurstab kunne bringes til fradrag, når den såkaldte »kapitalvinding« skal opgøres.

Til nr. 12

Den 13. almindelige vurdering i 1965 fandt sted på et tidspunkt, hvor prisstigningsbølgen var vidt fremskreden nogle steder i landet og knap kommet i gang andetsteds, ligesom vurderingsprincipperne var vidt forskellige ud over landet afhængig af forskellig bedømmelse af holdbarheden i ejendomsprisudviklingen. 1965-vurderingen er derfor uegnet som kapitalvindingsskattens grundlag og foreslås afløst af 16. almindelige vurdering pr. 1. april 1977.

Til nr. 13 og 14

Forslagene er udformet overensstemmende, med det af Hartling-regeringen den 24. januar 1975 fremsatte lovforslag (Folketingstidende 1974-75 (2. samling), forhandlingerne sp. 47 og 1020, tillæg A sp. 45), der er identisk med lovforslag af 15. marts (Folketingstidende 1973-74 (2. samling), forhandlingerne sp. 3640 og 5545, tillæg A sp. 2465) og 1. oktober 1974 (Folketingstidende 1974-75 (1. samling), forhandlingerne sp. 56 og 359, tillæg A, sp. 1). Disse indgik som en central del af partiet venstres valgkampagne forud for folketingsvalget den 9. januar 1975. De meget betragtelige forringelser heri, som den socialdemokratiske minister for skatter og afgifter fik gennemført med afgørende støtte

fra venstre, medfører, at et utal af almindelige handler og landboejendomme påføres væsentligt højere kapitalvindingsskat, end hvad de pågældende kunne påregne, hvis venstres 1975-valgprogram, som venstre fordoblede sit stemmetal på, også havde været, hvad venstre stemte for efter valget. Det er derfor en retfærdighedshandling over for de pågældende at sørge for, at venstres forslag nu på ny kommer frem til afstemning.

Til nr. 15

Det komplicerede regelapparat vedrørende kapitalvindingsskat af mageskifter forstås ikke i det praktiske liv, og skattelovgivningen bør ikke hæmme de jordarealbyttehandler, som ønskes af landmænd eller andre.

Til nr. 16

Kapitalvindingsskatte reglerne bør være ensartede (neutrale) for fysiske og juridiske personer, for begrænset og fuldt skattepligtige. Det administrationsbesparende bundfradrag foreslås derfor gjort generelt.

Til nr. 17

Enhver sag om kapitalvindingsskat er enormt administrationsslugende såvel hos private som hos det offentlige. I de tilfælde, hvor den særlige indkomst er mindre end 9.000 kr., er der derfor ingen rimelighed i at opretholde kravet om kapitalvindingsskat, hvorfor det foreslås at forhøje den nuværende bundgrænse på 6.000 kr. til 9.000 kr. Bruttotabet herved anslås til ca. 30 mill. kr. årligt.

Til nr. 18

Dødsboers beskatningsprocent føres for så vidt angår særlig indkomstskat tilbage til niveauet, før socialdemokratiet og venstre skærpede denne beskatning i maj 1975.

Til § 2

Med ikrafttræden fra og med indkomståret 1981 for loven får denne først virkning for finansloven for 1982 – altså efter udløbet af den tidstermin, hvor de oprindelige medforslagsstillere centrumdemokraterne og kristeligt folkeparti er bundet af det forlig, de i maj 1980 kom til at indgå med fædrelandsdelæggerregeringen.